

การศึกษานวนภาคเหนือธรรมชาติในเรื่องเล่าสยองขวัญของลอยชาย

THE STUDY OF SUPERNATURAL MOTIFS IN LOYCHINE'S HORROR STORIES

ธนาภา มาบุญธรรม¹ นิตยา วรรณกิตร์²

Thanapa Maboonthum¹, Nittaya Wannakit²

¹ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Master of Arts Program in Thai, Mahasarakham University

E-mail 65010183005@msu.ac.th

² ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

The Department of Thai and Oriental Languages, Mahasarakham University

E-mail nittaya.w@msu.ac.th

Received: April 9, 2025

Revised: June 15, 2025

Accepted: September 16, 2025

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษานวนภาคเหนือธรรมชาติในเรื่องเล่าสยองขวัญของลอยชาย จากเรื่องเล่าสยองขวัญขนาดสั้นทั้งหมดของลอยชายจำนวนทั้งสิ้น 93 เรื่อง โดยใช้กรอบแนวคิดเรื่องนวนภาคของสตีธ ทอมป์สัน (Stith Tompson, 1977) มาประยุกต์ใช้ในการวิจัย ผลการศึกษาพบว่า นวนภาคเหนือธรรมชาติกลุ่มที่พบมากที่สุดเรียงลำดับไปถึงกลุ่มที่พบน้อยที่สุดคือ 1) นวนภาคเกี่ยวกับวิญญาณ พบร้อยละ 25.34 2) นวนภาคผู้มีสัมผัสพิเศษ พบร้อยละ 23.97 3) นวนภาคการติดต่อกับสิ่งเหนือธรรมชาติ พบร้อยละ 20.66 4) นวนภาคไสยศาสตร์ พบร้อยละ 14.33 5) นวนภาควัตถุวิเศษ พบร้อยละ 8.54 และ 6) นวนภาคตัวละครในตำนาน พบร้อยละ 7.16 ตามลำดับ โดยนวนภาคต่างเหนือธรรมชาติ ๆ ที่ปรากฏในเรื่องเล่าสยองขวัญของลอยชายมีบทบาทและความสำคัญต่อการดำเนินเรื่อง ทำให้เรื่องราวนั้น ๆ สมเหตุสมผล มีที่มาที่ไป ช่วยสร้างความน่าสนใจควบคู่ไปกับความน่าหวาดกลัว อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือส่งต่อความเชื่อ แนวคิดและแง่มุมบางอย่างของสังคมไทยผ่านเรื่องเล่าสยองขวัญเหล่านั้นซึ่งเป็นสื่อบันเทิงสมัยใหม่แต่ยังคงสืบทอดความเชื่อดั้งเดิมอันคงอยู่ในสังคมไทยมาตั้งแต่อดีตให้ถูกส่งต่อไปถึงผู้อ่านที่เป็นคนในยุคปัจจุบัน นอกจากนั้นแล้วความสนใจที่นักอ่านมีให้กับเรื่องเล่าสยองขวัญของลอยชายยังแสดงให้เห็นถึงความนิยมของเรื่องเล่าสยองขวัญที่ไม่ได้ลดน้อยถอยลงตามกาลเวลา

คำสำคัญ

นวนภาคเหนือธรรมชาติ เรื่องเล่าสยองขวัญ ลอยชาย

ABSTRACT

This article aims to study the supernatural motifs in Loychine's horror stories. The study examines all 93 of Loychine's short horror stories, applying Stith Thompson's (1997) motif theory as a framework for the research. The study found that the most commonly encountered supernatural motifs, in descending order of frequency, are: 1) motifs related to spirits, found in 25.34% of the stories; 2) motifs involving people with special abilities, found in 23.97%; 3) motifs of communication with the supernatural entities, found in 20.66%; 4) motifs of black magic, found in 14.33%; 5) motifs of magical objects, found in 8.54%; and 6) motifs of legendary characters, found in 7.16%. These supernatural motifs play an important role in story development, making the stories coherent and meaningful while enhancing both their intrigue and horror. Moreover, they serve as tools for transmitting beliefs, ideas, and certain social aspects of Thai culture through these horror stories. Although these stories are a form of modern horror media, they continue to preserve traditional beliefs deeply rooted in Thai society, passing them on to contemporary readers. Additionally, the ongoing interest from readers in Loychine's horror stories indicates that the popularity of such tales has not diminished over time.

Keywords

Supernatural Motif, Horror Story, Loychine

ความสำคัญของปัญหา

เรื่องเล่า คือ การนำเสนอเหตุการณ์ชุดหนึ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงจากสถานการณ์เริ่มต้นจนถึงสถานการณ์ตอนจบ เป็นวิธีการส่งสารที่มีโครงสร้างและองค์ประกอบที่ชัดเจน (ชฎารัตน์ สุนทรธรรม และคณะ, 2563) หนึ่งในประเภทของเรื่องเล่าที่ได้รับความนิยมและถูกเล่าขานกันมากคือเรื่องเล่าสยองขวัญ ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการสร้างความหวาดกลัวให้แก่ผู้ฟังหรือผู้อ่าน โดยการใช้องค์ประกอบทั้งทางจิตวิทยาและเหนือธรรมชาติ เช่น สัตว์ประหลาด ผี ภูต หรือวิญญาณ ดังที่วิสิฐ อรุณรัตนานนท์ (2552) ได้อธิบายไว้ว่าที่คนส่วนใหญ่ชื่นชอบเรื่องสยองขวัญเป็นเพราะคนในสังคมยังคงปรารถนาที่จะสัมผัสเรื่องราวเร้นลับเหล่านี้ ส่งผลให้ระบบความเชื่อแบบวิญญาณนิยมยังสามารถดำรงอยู่ในสังคมปัจจุบันได้ เรื่องเล่าสยองขวัญจึงถือเป็นหนึ่งในประเภทเรื่องเล่าที่สะท้อนถึงความเชื่อและระบบค่านิยมของแต่ละสังคม ผ่านการเล่าถึงเหตุการณ์เหนือธรรมชาติที่ไม่อาจพิสูจน์ได้ด้วยหลักการทางวิทยาศาสตร์ แต่สามารถสร้างความรู้สึกละสยองหวาดกลัวให้กับผู้รับสาร

เรื่องเล่าประเภทสยองขวัญได้มีการปรับเปลี่ยนและพัฒนาไปตามบริบทของยุคสมัยและโครงสร้างของสังคม จากเดิมที่เรื่องเล่าเหล่านี้มีบทบาทในการถ่ายทอดเพื่อกระตุ้นความหวาดกลัวหรือสร้างความสะพรึงกลัวในหมู่ผู้ฟังในอดีต ปัจจุบันได้กลายมาเป็นส่วนหนึ่งของสื่อบันเทิงที่ได้รับความนิยมในหลากหลายรูปแบบ ทั้งในแง่ของเนื้อหาและช่องทางการนำเสนอ แม้ว่ารูปแบบการเล่าจะมีความหลากหลายมากขึ้นตามเทคโนโลยีที่พัฒนาอย่างรวดเร็ว แต่อัตลักษณ์สำคัญของสื่อบันเทิงประเภทสยองขวัญยังคงดำรงอยู่เพื่อทำหน้าที่หลักอย่างหนึ่งที่แตกต่างไปจากสื่อบันเทิงคดีตระกูลอื่น ๆ (Genre) นั่นก็คือการสร้างความน่ากลัว น่าขยะแขยง สะอิดสะเอียน ให้แก่ผู้รับสาร (ธนัท อนุรักษ์, 2555) ทั้งนี้ การเข้ามามีบทบาทของเครือข่ายสังคมออนไลน์ในชีวิตประจำวันของผู้คนในยุคปัจจุบันได้เปิดพื้นที่ใหม่สำหรับการเล่าเรื่องแนวสยองขวัญ ทำให้เรื่องเล่าเหล่านี้เข้าถึงผู้คนได้ง่ายขึ้น และยังสะท้อนให้เห็นว่าความเชื่อเกี่ยวกับภูตผียังคงดำรงอยู่ในสังคม แม้จะอยู่ท่ามกลางบริบทของความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและ

วิทยาศาสตร์ สอดคล้องกับ คมกฤษ อยู่เต็กเค่ง (2560) ที่ได้กล่าวว่า แม้เทคโนโลยีจะไปไกลขนาดไหน เรายังคงมีรายการผี ๆ จิตสัมผัส และมีพิธีกรรมอีกมากมายมหาศาลที่ยังมีคนทำอยู่

หนึ่งในนักเขียนร่วมสมัยที่มีชื่อเสียงจากการเผยแพร่เรื่องเล่าสยองขวัญผ่านช่องทางออนไลน์คือ ลอยชาย. โดยลอยชาย.เริ่มต้นจากการเผยแพร่ผลงานบนเว็บไซต์พันทิป ซึ่งได้รับความนิยมและนำไปสู่การจัดพิมพ์เป็นรูปเล่มในเวลาต่อมา ปัจจุบันลอยชาย.ยังคงผลิตผลงานเรื่องเล่าสยองขวัญอย่างต่อเนื่อง โดยเปลี่ยนช่องทางหลักในการเผยแพร่จากเว็บไซต์พันทิปมาเป็นเว็บไซต์รีดอะไรต์ (ReadAWrite) ลักษณะเด่นของเรื่องเล่าจากลอยชาย.คือการนำเสนอเรื่องราวที่สอดคล้องกับความเชื่อพื้นบ้านของไทย ทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าถึงและเข้าใจเนื้อหาได้อย่างง่ายดาย เนื้อหาส่วนใหญ่เน้นการบอกเล่าประสบการณ์ของผู้พบเจอกับสิ่งลึกลับเหนือธรรมชาติ ผี วิญญาณ และความเชื่อด้านไสยศาสตร์ อาทิ การตั้งศาล การดูดวง การทำคุณไสย การเลี้ยงผี ตลอดจนการใช้เครื่องรางของขลังต่าง ๆ องค์ประกอบเหล่านี้มีส่วนสำคัญในการสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตัวให้กับงานเขียนของลอยชาย. และเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้ผลงานของเขาได้รับความนิยมในหมู่ผู้อ่าน ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดคือเรื่อง “บางสิ่ง...ที่สูญหาย” บนเว็บไซต์พันทิป ซึ่งมียอดการแสดงความคิดเห็นถึง 1,083 ข้อความ และเรื่อง “ใครคนนั้น...ที่รออยู่” บนเว็บไซต์รีดอะไรต์ ซึ่งมียอดผู้เข้าชมสูงถึง 49,810 ครั้ง (ข้อมูลสำรวจเมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2568) นอกจากนี้ ยังพบว่ามีการกล่าวถึงผลงานของลอยชาย.ในสื่อสังคมออนไลน์อื่น ๆ เมื่อมีการพูดถึงเรื่องเล่าสยองขวัญอีกด้วย ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลของผู้เขียนในฐานะผู้ผลิตเนื้อหาสยองขวัญในยุคดิจิทัล

องค์ประกอบต่าง ๆ ซึ่งปรากฏในเรื่องเล่าสยองขวัญของลอยชาย.ดังที่ได้กล่าวไปแล้วสามารถวิเคราะห์ได้ผ่านแนวคิดเรื่องอนุภาค ดังที่ประคอง นิมมานเหมินท์ (2543) กล่าวถึงอนุภาคไว้ว่า อนุภาค (motif) หมายถึง องค์ประกอบเล็ก ๆ ในนิทานที่มีลักษณะเด่นเป็นพิเศษซึ่งทำให้เกิดการจดจำและเล่าสืบทอดต่อ อนุภาคแบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ 1. ตัวละคร ได้แก่ ตัวละครที่มีคุณสมบัติหรือลักษณะพิเศษ อาจเป็นคน สัตว์มนุษย์ ต้นไม้ เช่น แม่ มด ยักษ์ นางฟ้า กินรี แม่เลี้ยงใจร้าย คนหลังค่อม แมวพูดได้ 2.วัตถุสิ่งของ ได้แก่ วัตถุสิ่งของที่มีลักษณะพิเศษหรือแปลกผิดธรรมดาเช่น ตะเกียงวิเศษ ดาบวิเศษ ไม้เท้าวิเศษ และ 3. เหตุการณ์หรือพฤติกรรม ได้แก่ เหตุการณ์หรือพฤติกรรมที่มีลักษณะพิเศษ เช่น การแปลงร่าง การสาปคนทั้งเมืองให้หลับ น้ำท่วมโลก นกประหลาดจับคนกิน ศิราพร ณ ถลาง (2552) ยังได้กล่าวไว้ว่า หากวิเคราะห์อนุภาคแล้วก็จะนำไปสู่ความเข้าใจธรรมชาติของข้อมูลที่เป็นนิทาน ธรรมชาติและวัฒนธรรมของมนุษย์ได้ ทั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าแนวคิดเรื่องอนุภาคมีได้จำกัดอยู่เพียงในนิทานพื้นบ้านหรือวรรณกรรมดั้งเดิมเท่านั้น หากแต่ยังสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาวรรณกรรมร่วมสมัย โดยเฉพาะในเรื่องเล่าสยองขวัญสมัยใหม่ ตัวอย่างที่น่าสนใจคือผลงานของลอยชาย.ซึ่งได้นำอนุภาคเหนือธรรมชาติที่มีรากฐานอยู่ในความเชื่อดั้งเดิมของสังคมไทย รวมถึงอนุภาคที่มีความแปลกแตกต่างขึ้นมาอย่างน่าสนใจ มาสร้างสรรค์เป็นเรื่องเล่าในลักษณะที่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้อ่านร่วมสมัยได้เป็นอย่างดี

บทความนี้จึงมุ่งเน้นการศึกษาเรื่องเล่าสยองขวัญของลอยชาย.ในด้านอนุภาคเหนือธรรมชาติ เพื่อให้ทราบถึงอนุภาคดังกล่าวที่ปรากฏอยู่ในเรื่องเล่า ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้ผลงานของลอยชาย.เกิดลักษณะเด่นอันทำให้ได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่องจากผู้อ่านร่วมสมัย รวมถึงเพื่อขยายขอบเขตการศึกษาทางคติชนวิทยา และเพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจศึกษาต่อไป

โจทยวิวิจัย/ปัญหาวิจัย

ลอยชาย.มีการใช้อนุภาคเหนือธรรมชาติลักษณะใดบ้างในเรื่องเล่าสยองขวัญ และอนุภาคเหนือธรรมชาติเหล่านั้นส่งผลต่อเรื่องเล่าสยองขวัญของลอยชาย.อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาอนุภาคเหนือธรรมชาติในเรื่องเล่าสยองขวัญของลอยชาย.

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อศึกษาอนุภาคเหนือธรรมชาติในเรื่องเล่าสยองขวัญของลอยชาย โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ขั้นศึกษาและรวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาและรวบรวมเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอนุภาค และเรื่องเล่าสยองขวัญ เพื่อกำหนดหัวข้อ ข้อมูล และแนวทางการศึกษา
2. ขั้นตอนการเก็บข้อมูล โดยรวบรวมเรื่องเล่าสยองขวัญของลอยชาย จำนวน 93 เรื่อง จากเว็บไซต์พันทิป เว็บไซต์ตรีตอะไรต์ และเรื่องสั้นที่ตีพิมพ์กับสำนักพิมพ์ไอโซลา ตั้งแต่ธันวาคม 2557 ถึงกุมภาพันธ์ 2567
3. ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล โดยวิเคราะห์อนุภาคเหนือธรรมชาติในเรื่องเล่าโดยประยุกต์ใช้กรอบแนวคิดของสตีท ทอมป์สัน แบ่งอนุภาคออกเป็น 6 กลุ่มหลัก ได้แก่ อนุภาคเกี่ยวกับวิญญาณ อนุภาคเกี่ยวกับไสยศาสตร์ อนุภาคผู้มีสัมผัสพิเศษ อนุภาคตัวละครในตำนาน อนุภาควัตถุวิเศษ และอนุภาคการติดต่อกับสิ่งเหนือธรรมชาติ พร้อมวิเคราะห์บทบาทและความสำคัญของอนุภาคเหล่านี้ในเรื่องเล่า
4. ขั้นสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โดยสรุปความถี่และสัดส่วนของแต่ละกลุ่มอนุภาค พร้อมอภิปรายผลตามข้อค้นพบ ให้ข้อเสนอแนะ และนำเสนอผลการศึกษาในรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัย

จากการศึกษาอนุภาคเหนือธรรมชาติในเรื่องเล่าสยองขวัญของลอยชาย ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์อนุภาคเหนือธรรมชาติที่ปรากฏในเรื่องเล่าสยองขวัญของลอยชาย โดยจำแนกออกเป็น 6 กลุ่มใหญ่ ๆ ได้แก่ อนุภาคเกี่ยวกับวิญญาณ อนุภาคเกี่ยวกับไสยศาสตร์ อนุภาคมนุษย์ผู้มีสัมผัสพิเศษ อนุภาคตัวละครในตำนาน อนุภาควัตถุวิเศษ และอนุภาคการติดต่อกับสิ่งเหนือธรรมชาติ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. อนุภาคเกี่ยวกับวิญญาณ

อนุภาคเกี่ยวกับวิญญาณเป็นอนุภาคอันเกี่ยวเนื่องกับวิญญาณในด้านต่าง ๆ ที่ปรากฏในเรื่องเล่าสยองขวัญของลอยชาย ไม่ว่าจะเป็นอนุภาคตัวละครวิญญาณ อนุภาคการพบเจอวิญญาณ อนุภาคการถูกหลอกหลอน อนุภาคการถูกแผ้วร้าง และอนุภาคการรับมือกับวิญญาณ ซึ่งจะได้ถูกกล่าวถึงในภาพรวมต่อไป

อนุภาควิญญาณ เป็นอนุภาคหลักและอนุภาคที่ขาดไปไม่ได้ในเรื่องเล่าสยองขวัญ เมื่อความน่าหวาดกลัวส่วนใหญ่ในเรื่องเล่าเหล่านั้นมาจากการปรากฏตัวและการหลอกหลอนของวิญญาณ ดังตัวอย่างที่ปรากฏในเรื่อง *รักนั้น...ไม่เคยจาง* และเรื่อง *รอยต่อ...เบญจเพส* ดังนี้

ในเรื่อง *รักนั้น...ไม่เคยจาง* ตัวละครเด็กชายชาวต่างชาติซึ่งมาท่องเที่ยวในประเทศไทยกับผู้ปกครองที่สถานที่ท่องเที่ยวในเขตเมืองเก่าได้นึกสนุกหลบไปซ่อนตัวจากผู้ปกครองเพื่อเล่นซ่อนหา ทว่าเกิดหล่มจนวิญญาณที่อยู่ในบริเวณนั้นนึกสงสารจึงปรากฏตัวเพื่อพยายามปลอบ แม้วิญญาณตนดังกล่าวจะมีเจตนาที่ดีแต่การปรากฏตัวให้เห็นก็ยิ่งทำให้เด็กชายหวาดกลัวอย่างเล็งไม่ได้

จะเห็นได้ว่า การปรากฏตัวของอนุภาควิญญาณนั้นโดยทั่วไปมักก่อให้เกิดความกลัวแก่ผู้พบเห็นแม้ในบางเรื่องเล่าตัวละครวิญญาณจะไม่ได้มีเจตนาร้ายก็ตาม **อนุภาคการพบเจอวิญญาณ** ในเรื่องเล่าสยองขวัญของลอยชาย นั้นมีเหตุปัจจัยการพบเจอที่ต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นทั้งเกิดจากความบังเอิญอย่างในตัวอย่างข้างต้น ตัวแปรภายนอก หรือสายเลือดที่สืบทอดความสามารถเหล่านั้นต่อกันมา อีกทั้งยังมีเรื่องของกรรมสัมพันธ์ตามความเชื่อของคนไทยด้วยเช่นกัน โดยที่ปัจจัยต่าง ๆ ที่ลอยชายได้นำมาใช้เพื่อสร้างอนุภาคการพบเจอวิญญาณเหล่านี้ยังสะท้อนความเชื่อที่ว่า การพบวิญญาณไม่จำกัดเฉพาะเวลากลางคืนเท่านั้น แต่สามารถเกิดขึ้นได้ในช่วงเวลากลางวัน ขึ้นอยู่กับโอกาส เวลา สถานที่ และปัจจัยทั้งภายนอกและภายในของบุคคล ปรากฏการณ์เหล่านี้สะท้อนความเชื่อที่ว่าวิญญาณมิได้อยู่ไกลจากชีวิตประจำวันของคนไทย เพียงแต่คนส่วนใหญ่ไม่สามารถรับรู้หรือมองเห็นได้เท่านั้น ส่วนจากเรื่อง *รอยต่อ...เบญจเพส* ซึ่งตัวละครที่นั่นที่ได้พบกับวิญญาณตามติดตนเมื่อถึงวัยเบญจเพสหรือช่วงที่ชีวิตตกต่ำที่สุด มีเหตุการณ์ในขณะที่กำลังจะเข้านอนฝันที่ได้ยินเสียงพูดคุยจนต้องมองทางต้นเสียงและได้พบกับเงาร่างวิญญาณจำนวนมากว่าสิบคนในชุดอย่างโบราณ ร่างกายไม่สมบูรณ์ไม่น่ามอง พวกเขาต่างมอง

พื้นที่ด้วยความโกรธก่อนพยายามเข้าใกล้พื้นที่และหายวับไป โดยที่การปรากฏตัวดังกล่าวสร้างความหวาดกลัวให้พื้นที่ได้ตั้งแต่เสียงที่ได้ยินไปจนถึงสิ่งที่ได้เห็น ดังตัวอย่าง

ที่ตรงลานโล่ง ๆ ของระเบียบนั้นมีเงาร่างของคนกว่าสิบคนนั่งอยู่กับพื้นในท่าทางเดียวกันคือนั่งยอง ๆ กอดเข่า ทุกคนแต่งตัวในชุดโบราณอย่างผ้าซาดสีเข้ม ๆ สกปรกขมข่อสภาพร่างกายของทุกคนผอมซีดอิดโรย บางก็ไม่มีแขน บ้างก็มีแผลเหวอะที่ใบหน้า และบ้างก็มีเครื่องมือบางอย่างติดตรึงไว้ตามเนื้อตัว

สายตาสลัดไปนั้นมองผ่านกระจกมายังพื้นที่ที่นอนอยู่บนเตียงปากของเงาร่างพวกนั้นขยับเหมือนพยายามจะพูดอะไรบางอย่าง ดวงตาสลัดไปนั้นค่อย ๆ โตขึ้นแสดงให้เห็นความโกรธ พวกมันค่อย ๆ เปลี่ยนท่าเป็นคลานสี่ขาเหมือนพยายามจะเข้ามาใกล้พื้นที่ แต่แล้วภาพก็ตัดหายไปกลายเป็นความมืดว่างเปล่า

(รอยต่อ...เบญจเพส)

จะเห็นว่า อนุภาควิญญาณเป็นอนุภาคที่ทำให้เกิดอนุภาคการถูกหลอกหลอนของตัวละครคนเป็น โดยผ่านวิธีการต่าง ๆ เช่น การปรากฏตัวให้เห็นด้วยตา การส่งเสียงให้ได้ยินผ่านหู หรือการสร้างกลิ่นให้รับรู้ได้ด้วยจมูก โดยสิ่งเหล่านี้เป็นการรบกวนประสาทสัมผัสด้วยสิ่งที่ผิดปกติ เช่น ภาพน่ากลัว เสียง และกลิ่น ซึ่งสามารถกระตุ้นจิตใจให้เชื่อมโยงกับเรื่องราวน่าหวาดกลัวได้ จึงเป็นอีกหนึ่งอนุภาคที่เพิ่มความน่าสพรึงให้กับเรื่องเล่าสยองขวัญของลอยชาย.ผ่านสิ่งที่ตัวละครผู้ประสบเหตุทั้งหลายได้สัมผัส และความหลากหลายของอนุภาควิญญาณนั้นยังทำให้เรื่องราวไม่ซ้ำซาก มีความตื่นเต้น ระทึกขวัญ และน่าสนใจจากการหลอกหลอนของวิญญาณที่แตกต่างกันไปในแต่ละเรื่องเล่า

ทั้งนี้อนุภาควิญญาณในเรื่องเล่าสยองขวัญของลอยชาย.นั้นมีความหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นอนุภาควิญญาณคน วิญญาณสัตว์ หรือวิญญาณตามความเชื่อของชาวไทยซึ่งต่างมีลักษณะที่ต่างกันไป ตัวอย่างเช่น วิญญาณติดที่ วิญญาณเจ้ากรรมนายเวร วิญญาณที่ยึดติดกับสิ่งของของตน วิญญาณสัตว์ที่มาเพื่อทวงคืนจากมนุษย์ วิญญาณปอบเชื้อ วิญญาณที่ถูกเลี้ยงด้วยวิชาอาคม เป็นต้น นอกจากนี้ยังแบ่งเป็นวิญญาณชั่วร้ายที่หลอกหลอนและทำร้ายคนเป็น และวิญญาณดีที่ช่วยเหลือมนุษย์ ความหลากหลายดังกล่าวไม่เพียงเพิ่มความน่าสนใจให้กับเรื่องเล่าเท่านั้น ส่วนใหญ่แล้วยังเป็นการนำเสนอเรื่องกรรมที่ส่งผลต่อวิญญาณให้เห็นว่าสร้างกรรมเช่นนั้นแล้วส่งผลเช่นใด หรือเพราะมีกรรมอย่างไรต่อกันมาถึงเกิดเรื่องราวนั้น ๆ ขึ้น เพื่อเน้นย้ำความเชื่อเรื่องกรรมให้กับผู้อ่าน รวมถึงการใช้ตัวละครวิญญาณที่อยู่ในความเชื่อของชาวไทยอยู่แล้วยังทำให้ผู้อ่านสามารถคล้อยตามเรื่องราวได้ง่าย และเป็นการเล่าซ้ำเพื่อสืบทอดความเชื่อเรื่องวิญญาณในสังคมไทยอีกด้วย

นอกจากการปรากฏตัวเพื่อหลอกหลอนแล้ว ในบางเรื่องยังปรากฏอนุภาคเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อตัวละครวิญญาณเข้าใช้ร่างของตัวละครคนเป็นเพื่อสื่อสารหรือเพื่อจุดประสงค์บางอย่างหรือที่เรียกว่าอนุภาคการแผ่ร่าง ซึ่งส่วนใหญ่จำเป็นต้องได้ตัวละครอื่นเข้ามาช่วยเหลือเพื่อให้ตัวละครคนเป็นนั้นกลับสู่สภาวะปกติ ดังปรากฏในเรื่อง *ผี(ใน)บ้าน...ผี(ใน)เรือน* ต่อไปนี้

ในเรื่อง *ผี(ใน)บ้าน...ผี(ใน)เรือน* ซึ่งเกิดเหตุการณ์ที่ครอบครัวของพี่บิณฑ์วิญญาณชายคนหนึ่งในบ้านตนเอง เป็นเหตุให้ตัวละครผู้มีสัมผัสที่หกต้องเข้ามาช่วยเหลือโดยการตามหาสาเหตุจนพบว่ามาจากไม้แผ่นหนึ่งที่ถูกใช้ทำชั้นบันไดบ้าน ตัวละครผู้มีสัมผัสที่หกจึงได้ถอนวิชาที่สะกดวิญญาณไว้กับไม้แผ่นนั้น จนวิญญาณชายที่เคยถูกสะกดไว้ไปแผ่ร่างของคนรักพี่บิณฑ์เพื่อสื่อสารว่าอยากให้ทำอะไรกับไม้แผ่นนั้นต่อไป

จะเห็นว่า อนุภาคการถูกแผ่ร่างเป็นอนุภาคเหตุการณ์ที่สร้างความผิดปกติแก่ตัวละครคนเป็นผ่านการกระทำของตัวละครวิญญาณที่มีสาเหตุหลากหลาย ได้แก่ ความบังเอิญ ความพยายามสื่อสาร การทวงคืน หรือการควบคุมโดยไสยศาสตร์ ปัจจัยเสริมได้แก่สภาพจิตใจของผู้ถูกแผ่ร่างที่อ่อนแอหรือมีคุณสมบัติที่เอื้อต่อการถูกควบคุม โดยผู้ถูกแผ่ร่างอาจรับรู้หรือไม่รับรู้การถูกใช้งานของร่างกาย ขึ้นอยู่กับบริบทของเรื่องเล่าสยองขวัญ ปรากฏการณ์นี้ไม่เพียงสร้างความหวาดกลัวจากการสูญเสียการควบคุมร่างกายเท่านั้นซึ่งในบางครั้งอาจนำมาซึ่ง

อันตราย แต่ยังสะท้อนความเชื่อเรื่องอำนาจจิตที่ว่า จิตใจเข้มแข็งสามารถป้องกันการแผ่รังสีได้ดีกว่าจิตใจอ่อนแอ ซึ่งมักเกิดจากอารมณ์ลบ รวมถึงความเชื่อเรื่องกรรมสัมพันธ์ที่ทำให้วิญญาณสามารถแผ่รังสีผู้ที่เคยมีกรรมต่อกันได้

นอกเหนือจากความน่ากลัวอันเกิดจากปรากฏการณ์ทางวิญญาณทั้งหมดข้างต้นแล้ว ยังปรากฏ**อนุภาคการรับมือกับวิญญาณ**ซึ่งเป็นอนุภาคที่ปรากฏเมื่อตัวละครในเรื่องเล่าสยองขวัญของลอยชาย.พบเจอกับวิญญาณหรือปรากฏการณ์ทางวิญญาณจึงต้องหาทางรับมือด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ตัวละครรอดปลอดภัยจากเหตุการณ์นั้น ๆ อนุภาคการรับมือกับวิญญาณสามารถแบ่งออกได้เป็นการรับมือกับวิญญาณด้วยวิธีการเกี่ยวกับความเชื่อทางศาสนา และการรับมือกับวิญญาณด้วยวิธีการเกี่ยวกับความเชื่อเหนือธรรมชาติ ในที่นี้จะยกตัวอย่างการรับมือกับวิญญาณด้วยวิธีการเกี่ยวกับความเชื่อทางศาสนา ดังนี้

ในเรื่อง *ประสบการณ์ 'คนทำของ'* เมื่อมีเหตุผิดปกติกับคนรักของพี่ปลาชื่อเธอเห็นวิญญาณหญิงสาวร่วมรักกับคนรักของเธอในยามค่ำคืน อีกทั้งยังทำให้สุขภาพของฝ่ายชายทรุดโทรมลงอย่างเห็นได้ชัด พี่ปลาจึงรับสร้อยพระจากเพื่อนของเธอมาแอบสวมให้เขาตามความเชื่อที่ว่าสร้อยพระเป็นวัตถุที่มีพุทธคุณ สามารถช่วยปิดเป่าสิ่งชั่วร้ายได้ และเมื่อสวมให้กับคนรักแล้วก็ทำให้ตัวพี่ปลาเองไม่เห็นวิญญาณหญิงสาวคนเดิม และฝ่ายคนรักก็ไม่ฝันถึงผู้หญิงคนนั้นอีก

จะเห็นได้ว่า อนุภาคการรับมือกับวิญญาณเป็นอนุภาคเหตุการณ์ที่คนเป็นพยายามหาวิถีทางเพื่อตั้งรับป้องกัน หรือแก้ไขเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยฝีมือของวิญญาณด้วยวิธีการที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อศาสนาและความเชื่อเหนือธรรมชาติ ในส่วนของความเชื่อทางศาสนา มักเป็นการปฏิบัติตามหลักพระพุทธศาสนา ซึ่งสะท้อนบทบาทสำคัญของศาสนาพุทธในฐานะที่พึ่งทางจิตใจของคนไทย ขณะเดียวกัน การใช้ความเชื่อเหนือธรรมชาติแสดงถึงการพึ่งพาศาสตร์ลึกลับที่เป็นความเชื่อดั้งเดิมของสังคมไทย การผสมผสานของความเชื่อทั้งสองประเภทนี้สะท้อนความกลมกลืนของแนวคิดที่แตกต่างในสังคมไทยโดยไม่ลดทอนบทบาทซึ่งกันและกัน อนุภาคดังกล่าวยังแสดงให้เห็นความพยายามในการจัดการกับภัยคุกคามที่มีรากฐานจากความกลัวสิ่งที่ไม่สามารถควบคุมได้ด้วยตนเองอีกด้วย

2.อนุภาคเกี่ยวกับไสยศาสตร์

อนุภาคเกี่ยวกับไสยศาสตร์เป็นอนุภาคซึ่งเกี่ยวข้องกับไสยศาสตร์ในด้านต่าง ๆ ที่ปรากฏในเรื่องเล่าสยองขวัญของลอยชาย. ไม่ว่าจะเป็นอนุภาคผู้ถูกคุณไสย อนุภาคผู้ใช้ไสยศาสตร์ อนุภาคผู้เกี่ยวข้องกับไสยศาสตร์ อนุภาควัตถุอาถรรพ์ อนุภาคการถูกคุณไสย และอนุภาคการแก้คุณไสย

อนุภาคผู้ถูกคุณไสยเป็นอีกอนุภาคที่พบได้บ่อยในเรื่องเล่าสยองขวัญของลอยชาย. อนุภาคตัวละครในลักษณะนี้มักเป็นผู้ที่เดือดร้อนจากการถูกคุณไสยจนกลายเป็นตัวละครที่ต้องได้รับความช่วยเหลือจากตัวละครอื่น ดังตัวอย่างที่ปรากฏในเรื่อง *ด้วยรัก...และอาฆาต (เรื่องผี20+)*

ในเรื่อง *ด้วยรัก...และอาฆาต (เรื่องผี20+)* อนุภาคผู้ถูกคุณไสยคือพี่ตัวละครทอป คนรักของพีบี ทั้งคู่ได้เข้ามาปรึกษาตัวละครผู้มีสัมผัสที่หกเนื่องจากต่างสงสัยว่าพี่ทอปถูกทำเสน่ห์ใส่ โดยพี่ทอปได้บอกว่าคุณไสยดังกล่าวทำให้เขานึกถึงผู้หญิงคนนั้นซึ่งเกิดจากการที่ถูกพรายเป่าหู รวมทั้งแม่ของทั้งคู่ยังเห็นวิญญาณผู้หญิงคนหนึ่งตามติดพี่ทอปอยู่ จนเมื่อพระได้ฟังแล้วให้พี่ทอปอาบน้ำมนต์ล้างสิ่งไม่ดีออกไปพี่ทอปจึงดีขึ้น ดังตัวอย่าง

ทั้งสามคนเดินตามหลวงพ่อก้าวเข้ามาในกุฏิ หลวงพ่อบอกให้พี่ทอปนอนลงจะทำการสะเดาะเคราะห์ให้ด้วยบังสุกุลเป็นบังสุกุลตายโดยจัดให้พี่ทอปนอนลงบนพื้นเอาผ้าขาวนั้นมาคลุมตัวเหมือนคลุมศพแล้วก็เริ่มพิธี

พี่ทอปเล่าว่าระหว่างพิธีจะมีการใช้ของเหมือนผ้าหรืออะไรไม่รู้มาแตะที่หัวพร้อมสวดมนต์ซึ่งตัวเองก็ไม่ได้เข้าใจอะไรเลย แต่ในขั้นตอนสุดท้ายนั้นหลวงจากที่หลวงพ่อสวดมนต์เสร็จพี่ทอปก็รู้สึกคลื่นไส้เป็นอย่างมากจึงรีบวิ่งออกไปหน้ากุฏิแล้วก็อ้วกออกมากองโต

พี่ทอกลับเข้ามาด้วยท่าทางหมดแรง หลวงพ่อยิ้มให้คนทั้งสองแล้วบอกว่า หมดแล้ว
ละเขาเพิ่งจะส่งมาได้ทีเดียวหายหมดแล้ว ทั้งสามกราบขอบคุณท่านด้วยความสุขใจก่อนที่
จะจำเป็นต้องขอตัวลาไปทำงานต่อเสียก่อน ท่านให้พรเป็นครั้งสุดท้ายก่อนจะพูดไล่ตามหลัง
ทั้งสามคนมา

(ด้วยรัก...และอาฆาต (เรื่องผี20+))

จะเห็นได้ว่า อนุภาคผู้ถูกคุณไสยต่างถูกคุณไสยซึ่งมีจุดประสงค์การทำต่างกัน แต่จุดร่วมที่ทุกตัวละคร
พบเจอเหมือนกันคือการถูกคุณไสยนั้น ๆ ทำให้ผู้ถูกคุณไสยสูญเสียความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างปกติไป ทั้ง
จากการทำให้ไม่สามารถควบคุมตัวเองได้และการรบกวนโดยวิญญาณร้าย ยิ่งไปกว่านั้นยังเสี่ยงต่ออันตรายทาง
ร่างกายและชีวิตจากภัยที่ไม่สามารถจัดการได้ด้วยตนเอง อนุภาคผู้ถูกไสยศาสตร์จึงเป็นอนุภาคตัวละครที่มีบทบาท
เป็นผู้รับการช่วยเหลือ รวมถึงยังเป็นการสะท้อนความเชื่อเรื่องไสยศาสตร์ที่ยังคงปรากฏในสังคมไทย

นอกจากนั้นแล้ว อนุภาคการถูกคุณไสยในเรื่องเล่าสยองขวัญของลอยชาย ยังเกิดจากสาเหตุและ
จุดประสงค์ที่ต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นจากการที่ดวงตก การได้รับสื่อคุณไสยโดยบังเอิญ หรือเป็นเป้าหมายของการทำ
คุณไสยโดยตรง โดยคุณไสยส่วนใหญ่ถูกใช้เพื่อทำร้ายหรือทำให้หลงเสน่ห์อันเป็นคุณไสยสองประเภทที่พบมากใน
เรื่องเล่าสยองขวัญของไทย การที่ลอยชาย ใช้นุภาคเหตุการณ์ประเภทนี้เข้ามาประกอบในเรื่องเล่าสยองขวัญนั้น
นอกจากจะเป็นการสร้างที่มาที่ไปของเรื่องราวแล้ว ยังเป็นการเล่าซ้ำความเชื่อที่สืบทอดต่อกันมาในสังคมไทยต่อไป
อีกด้วย

อีกอนุภาคซึ่งมักปรากฏพร้อมอนุภาคผู้ถูกคุณไสยคืออนุภาคผู้ใช้ไสยศาสตร์อันเป็นอนุภาคที่มีบทบาท
ในเหตุการณ์เหนือธรรมชาติอันเป็นผลมาจากวิชาอาคมต่าง ๆ ผู้ศึกษาแบ่งอนุภาคผู้ใช้ไสยศาสตร์ในเรื่องเล่าสยอง
ขวัญของลอยชายเป็นตัวละครฝ่ายร้าย ตัวละครฝ่ายดี และตัวละครอื่น ๆ ในที่นี้จะยกตัวอย่างตัวละครฝ่ายดีจาก
เรื่อง *เรื่อง...ผีๆสาๆ*

ในเรื่อง *เรื่อง...ผีๆสาๆ* ได้มีเหตุการณ์ปอบอาละวาดในหมู่บ้านของเพื่อนตัวละครผู้มีสัมผัสที่หก
ในขณะที่ตัวละครผู้มีสัมผัสที่หกกำลังหาทางออกให้กับเหตุผิดปกติดังกล่าวนั่นเองที่ตัวละครลุงหวังผู้เป็นหมอผีสาย
ขาวได้เข้ามาช่วยเหลือทำให้สามารถคลี่คลายเรื่องราวได้อย่างราบรื่น อันทำให้เห็นว่าแม้จะเป็นตัวละครผู้ใช้ไสย
ศาสตร์เหมือนกันแต่ลุงหวังอยู่ในฐานะผู้ช่วยเหลือไม่ใช่ตัวละครปฎิปักษ์

จะเห็นได้ว่า อนุภาคตัวละครผู้ใช้ไสยศาสตร์นั้นแม้จะมีความสามารถเหนือธรรมชาติเช่นเดียวกันแต่ยัง
สามารถแบ่งออกเป็นหลายลักษณะ ได้แก่ ตัวละครที่ใช้วิชาอาคมเพื่อทำร้ายผู้อื่น ตัวละครที่ใช้ช่วยเหลือผู้อื่น และ
ตัวละครที่ใช้เพื่อบรรลุผลลัพธ์ส่วนตัว การที่ลอยชาย สร้างตัวละครที่หลากหลายดังกล่าวไม่เพียงเพิ่มมิติให้กับเรื่อง
เล่าเท่านั้น แต่ยังทำให้เห็นว่าไสยศาสตร์ที่มีภาพจำเป็นวิชาอาถรรพ์ชั่วร้ายนั้นสามารถทำไปใช้ได้ทั้งทางดีและทาง
ร้ายตามเจตนาและผลลัพธ์ที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ ยังมีการนำเสนอความน่ากลัวของการใช้ไสยศาสตร์ในทางชั่ว
ร้าย ผ่านผลลัพธ์ที่ย้อนกลับมาทำร้ายผู้ใช้ในบางเรื่องเล่า

อนุภาคตัวละครสุดท้ายในประเภทนี้คืออนุภาคผู้เกี่ยวข้องกับไสยศาสตร์ เป็นอนุภาคตัวละครที่เข้าไป
คลุกคลีกับไสยศาสตร์โดยปรากฏในลักษณะของผู้ที่ใช้กำลังทรัพย์เพื่อให้ตัวละครผู้ใช้ไสยศาสตร์ทำพิธีกรรมต่าง ๆ
ให้ หรือเป็นผู้ที่รับวัตถุธาตุธรรมมาใช้งานด้วยตัวเอง ตัวละครประเภทนี้จึงมักเป็นผู้ที่เดือดร้อนจากไสยศาสตร์ที่ตน
เข้าไปข้องเกี่ยว ดังตัวอย่างจากเรื่อง *บ้าน...คนตาย*

ในเรื่อง *บ้าน...คนตาย* ซึ่งเกิดเหตุประหลาดภายในบ้านจนตัวละครที่พ่อดองมาปรึกษาและพาตัวละคร
ผู้มีสัมผัสที่หกไปที่บ้านจนพบว่ามีการใช้ไสยศาสตร์ทำร้ายคนในบ้าน รวมทั้งยังส่งมาหาตัวละครผู้มีสัมผัสที่หกแต่
ตัวละครผู้มีสัมผัสที่หกสามารถไล่กลับไปได้ คุณไสยนั้นจึงย้อนไปหาตัวละครผู้เกี่ยวข้องกับไสยศาสตร์ผู้เป็นลูกเขย
ของบ้านซึ่งเลี้ยงผีกะไว้ทำร้ายคนในบ้าน ทำให้วิชานั้นย้อนเข้าตัวเขาจนมีสภาพคล้ายคนเสียสติ

จะเห็นได้ว่า อนุภาคผู้เกี่ยวข้องกับไสยศาสตร์มักเป็นผู้ที่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับไสยศาสตร์เพื่อประโยชน์ส่วน
ตน โดยมีจุดร่วมตรงกันคือเป็นผู้ที่ข้องเกี่ยวกับไสยศาสตร์ทั้งที่ตนไม่มีความรู้หรือความสามารถในศาสตร์ดังกล่าว
ดังนั้นเมื่อถูกแก๊งของหรือวิชาเสื่อมลงผลเสียจึงย้อนกลับเข้าหาผู้เกี่ยวข้องกับไสยศาสตร์ซึ่งไม่สามารถป้องกันตัวหรือ

แก้ไขได้ด้วยตัวเอง เป็นผลให้เกิดผลร้ายต่าง ๆ ตามมาดังที่ปรากฏในเรื่องเล่าหลาย ๆ เรื่อง การที่ลอยชายนำเสนอผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับตัวละครประเภนี้จึงเป็นการชี้ให้เห็นถึงอันตรายของการเข้าไปข้องเกี่ยวกับวิชา รวมทั้งยังเป็นการเล่าถึงเรื่องของกรรมว่าผู้ที่เข้าไปข้องเกี่ยวกับไสยศาสตร์นั้นเป็นผู้สร้างกรรมไม่ต่อมนุษย์ด้วยกันเองก็ต่อวิญญาณ และแม้ว่าวิชาอาถรรพ์ต่าง ๆ จะมีฤทธิ์มากเพียงใด เมื่อวิชาเหล่านั้นเสื่อมลงก็ไม่มีใครหนีพ้นจากกรรมที่ตนก่อไว้

ส่วนสำหรับอนุภาควัตถุที่เกี่ยวข้องกับไสยศาสตร์คืออนุภาควัตถุอาถรรพ์ โดยวัตถุอาถรรพ์จะทำหน้าที่เป็นสื่อกลางส่งผ่านคุณไสยมนต์คำต่างไปยังผู้ถูกคุณไสย หรือทำหน้าที่ผูกมัดวิญญาณต่าง ๆ ไว้ด้วยวิชา อนุภาควัตถุอาถรรพ์จึงเป็นอนุภาควัตถุที่เกี่ยวข้องกับการทำให้เกิดเรื่องราวและการทำให้จบเรื่องราวโดยการค้นหาหรือทำลายวัตถุอาถรรพ์เพื่อแก้คุณไสยหรือปลดปล่อยดวงวิญญาณในบางเรื่องเล่า ดังนี้

ในเรื่อง *ของเด็กเล่น...(ต่อ)* มีเรื่องเล่าในโรงเรียนที่เล่าถึงการมอมเลื้อดให้กับศาลภายในโรงเรียน เพื่อให้สิ่งที่อยู่ในศาลปกป้อง ทว่านั่นคือการทำสัญญากับวิญญาณปอบวิชาซึ่งอาศัยอยู่ในศาลนั้น กลุ่มของตัวละครผู้มีสัมผัสที่หกจึงต้องแก้ไขสถานการณ์เพื่อช่วยเด็ก ๆ ด้วยการทำลายศาลและค้นหาวัตถุอาถรรพ์ซึ่งเป็นสื่อของปอบวิชา ก่อนนำวัตถุดังกล่าวไปฝากไว้ที่วัดเพื่อให้เรื่องราวในโรงเรียนยุติลง

จะเห็นได้ว่า อนุภาควัตถุอาถรรพ์เป็นอนุภาคที่สัมพันธ์กับอนุภาคเกี่ยวกับไสยศาสตร์ในด้านที่เป็นสื่อสำหรับวิชาต่าง ๆ วัสดุหลายอย่างที่ถูกนำมาสร้างวัตถุอาถรรพ์ก็มีความเชื่อในความเป็นอาถรรพ์ในตัวเองอยู่แล้ว อย่างเช่นชิ้นส่วนจากร่างกายมนุษย์ หรือวัสดุตามความเชื่อ เช่น บาทรรคหรือดินจากป่าช้า รวมถึงวัสดุธรรมดาที่ถูกกำกับด้วยวิชา ทั้งนี้ทั้งหมดล้วนมีขึ้นเพื่อให้ไสยศาสตร์สัมฤทธิ์ผลกับเป้าหมายหรือเพื่อเหนี่ยวรั้งวิญญาณไว้ใช้งาน อนุภาควัตถุอาถรรพ์ในเรื่องเล่าของขวัญของลอยชาย จึงเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงความน่าหวาดกลัว และไม่ควรข้องเกี่ยวกับไสยศาสตร์ตั้งแต่กระบวนการจัดหาวัตถุอาถรรพ์ รวมถึงยังแสดงให้เห็นว่าการใช้ไสยศาสตร์ไม่เพียงก่อให้เกิดโทษแก่ผู้ถูกคุณไสยเท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบต่อวิญญาณที่ถูกผูกมัดเอาไว้ด้วยเช่นกัน

อนุภาคการแก้คุณไสยเป็นอนุภาคเหตุการณ์หรือพฤติกรรมสุดท้ายในกลุ่มอนุภาคที่เกี่ยวข้องกับไสยศาสตร์ เกิดขึ้นเมื่อตัวละครผู้ถูกคุณไสยหรือบุคคลใกล้ชิดไปขอความช่วยเหลือจากตัวละครที่มีความสามารถในการรับมือกับเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับไสยศาสตร์ นำไปสู่การจัดการกับวิชาเหล่านั้นเพื่อให้เรื่องราวในแต่ละครั้งคลี่คลายไปในทางที่ดี ในที่นี้จะยกตัวอย่างการแก้ที่ตัวผู้ถูกคุณไสย ดังปรากฏในตัวอย่างเรื่อง *ประสบการณ์แสนแพ่งของคนชอบ 'ดูดวง'*

ในเรื่อง *ประสบการณ์แสนแพ่งของคนชอบ 'ดูดวง'* ที่มีอาการไม่เป็นตัวของตัวเองหลังจากไปดูดวงกับหมอดูคนหนึ่ง ครอบครัวของพี่ต๋องจึงพาพี่ต๋องไปให้หลวงพ่อบุญที่นับถือช่วยเหลือ หลวงพ่อได้ใช้ไม้เท้าสัมผัสศีรษะของพี่ต๋องพร้อมบริกรรมคาถา ทำให้พี่ต๋องอาเจียนเอาสิ่งแปลกปลอมรวมถึงแมลงตัวหนึ่งออกมา ซึ่งตามความเชื่อแล้วหากแก้คุณไสยหรือสิ่งไม่ดีแล้วอาเจียนออกมาจะเหมือนเป็นการขับไล่สิ่งไม่ดีออกมาด้วย

จะเห็นได้ว่า อนุภาคการแก้คุณไสยเป็นอนุภาคเหตุการณ์หรือพฤติกรรมที่จำเป็นต้องมีการช่วยเหลือจากภายนอก เนื่องจากตัวละครผู้ถูกคุณไสยไม่สามารถแก้ไขความผิดปกติด้วยตนเอง ซึ่งมีวิธีการแก้ไขแตกต่างกันไปตามลักษณะของผู้ถูกคุณไสยหรือวัตถุอาถรรพ์ในแต่ละเรื่อง สำหรับอนุภาคการแก้คุณไสยนั้นสามารถแสดงให้เห็นถึงความน่าหวาดกลัวของไสยศาสตร์ผ่านความยากลำบากในการแก้คุณไสยในแต่ละครั้ง อย่างไรก็ตาม ไสยศาสตร์ในรูปแบบไสยขาวก็สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการแก้คุณไสยมนต์คำได้เช่นกัน สอดคล้องกับอนุภาคผู้ใช้ไสยศาสตร์ที่ว่าแม้ไสยศาสตร์จะเป็นสิ่งมีอำนาจเหนือธรรมชาติซึ่งมักมีภาพจำว่าเป็นสิ่งชั่วร้ายก็ยังสร้างผลลัพธ์ที่ต่างกันได้ตามเจตนาของผู้ใช้ นอกจากนั้นแล้วยังพบสิ่งที่น่าสนใจประการหนึ่งในเรื่องเล่าของขวัญของลอยชาย คือความเชื่อที่ว่าน้ำล้างเท้าบูพการสามารถช่วยแก้คุณไสยได้ ซึ่งสะท้อนความใกล้ชิดและความเคารพต่อบูพการในสังคมไทยตามแนวคิดที่ว่าพ่อแม่คือพระในบ้าน

3. อนุภาคมนุษย์ผู้มีสัมผัสพิเศษ

อนุภาคมนุษย์ผู้มีสัมผัสพิเศษเป็นอนุภาคตัวละครที่มีความสามารถในการรับรู้ถึงสิ่งเหนือธรรมชาติได้มากกว่าคนทั่วไป ปรากฏใน 2 ลักษณะคือ อนุภาคผู้มีสัมผัสที่หก และอนุภาคนักบวช ซึ่งต่างมีลักษณะเป็นตัวละครผู้ช่วยเหลือเมื่อมีตัวละครอื่นได้รับความเดือดร้อนจากวิญญาณหรือไสยศาสตร์ ดังตัวอย่างจากเรื่อง *หม้ายผมแดง* และเรื่อง *ยามฟ้าหม่น*

อนุภาคผู้มีสัมผัสที่หกปรากฏในเรื่อง *หม้ายผมแดง* เมื่อตัวละครผู้มีสัมผัสที่หกได้พบกับตัวละครที่ป่วยผู้ติดต่อกับมาปรึกษาด้วยความสงสัยว่าน้องสาวของเธอถูกผีแม่หม้ายเข้าสิง เป็นเหตุให้ตัวละครผู้มีสัมผัสที่หกต้องไปยังหมู่บ้านของพี่ผู้เพื่อหาสาเหตุและวิธีการแก้ไขสถานการณ์ แสดงให้เห็นถึงการเป็นตัวละครผู้ทำหน้าที่ช่วยเหลือตัวละครอื่น

จะเห็นได้ว่า อนุภาคผู้มีสัมผัสที่หกในเรื่องเล่าของขวัญของลอยชายยังมีบทบาทในฐานะผู้เล่าเรื่องส่วนใหญ่ซึ่งมักเป็นเรื่องที่ตัวละครได้เข้าไปมีส่วนร่วมและแก้ไขเหตุการณ์เหล่านั้น หรือในบางกรณีเป็นผู้รับรู้โดยไม่สามารถแทรกแซงได้ โดยวิธีการของผู้มีสัมผัสที่หกนั้นมีการผสมผสานความเชื่อของไทย ศาสนาพุทธ และศาสนาพราหมณ์ ซึ่งหลากหลายกว่าวิธีการของนักบวชในพระพุทธศาสนา ทั้งนี้ ยังมีข้อสังเกตอยู่ที่ในเรื่องเล่าของขวัญเรื่องแรก ๆ ของลอยชาย ตัวละครผู้เล่าเรื่องมักเป็นเพื่อนของผู้สัมผัสที่หก ก่อนจะเปลี่ยนมาใช้ตัวผู้มีสัมผัสที่หกเป็นผู้เล่าเรื่องในระยะยาวเมื่อผู้อ่านยอมรับได้และสนใจที่จะอ่านเรื่องผ่านมุมมองของผู้เล่าที่เป็นผู้มีสัมผัสที่หกสะท้อนให้เห็นว่าสังคมไทยยังคงมีความเชื่อเรื่องเหนือธรรมชาติอย่างที่สามารถยอมรับได้หากในสังคมมีเรื่องเล่าซึ่งมีผู้ที่มีความสามารถแตกต่างดังนี้อยู่

จากเรื่อง *ยามฟ้าหม่น* มีอนุภาคนักบวชปรากฏในตอนเปิดตัวเอกของเรื่องหรือทานตะวันซึ่งประสบปัญหาจากการพึ่งพาวิญญาณในทางที่ผิดเพื่อผลในการทำนายดวงชะตาถูกผีฟ้าใช้ร่างเพื่อช่วยเหลือเธอจากวิญญาณร้ายเหล่านั้นพามายังโบสถ์หลังหนึ่งที่มีแม่ชีรออยู่ แม่ชีรับรู้ถึงวิญญาณที่ตามทานตะวันมารวมถึงผีฟ้าในร่างเธอ จึงได้ช่วยเหลือโดยการขอขมามีพระพุทธรูปให้ช่วยคุ้มครองทานตะวัน ทำให้ทานตะวันรอดพ้นจากเหตุการณ์ตรงนี้ได้ โดยเป็นการช่วยเหลืออย่างไม่เข้าไปก้าวก่ายกรรมของทานตะวันที่กำลังทำงาน

จะเห็นได้ว่า อนุภาคนักบวชมีความสามารถในการรับรู้และรับมือกับวิญญาณหรือไสยศาสตร์ซึ่งเป็นสิ่งรบกวนความปกติของตัวละครในเรื่องเล่าของขวัญ โดยวิธีการที่ตัวละครนักบวชใช้นั้นมักเป็นวิธีการตามหลักทางพระพุทธศาสนาอย่างเช่น การสวดมนต์ การทำบุญ การแผ่เมตตา ทั้งนี้ นอกจากหน้าที่ช่วยเหลือตัวละครที่ได้รับความเดือดร้อนมาแล้วตัวละครนักบวชของลอยชายก็ยังไม่ทิ้งการเป็นผู้เผยแผ่ความเชื่อทางศาสนาซึ่งได้กล่าวถึงบุญและกรรมตามความเชื่อของพุทธศาสนาเพื่อให้ผู้อ่านเห็นค่าของการทำบุญ ไปจนถึงสร้างความสะดวกและเกรงกลัวต่อบาป อีกทั้งการปรากฏตัวของนักบวชยังสะท้อนถึงบทบาทสำคัญของพระสงฆ์ในฐานะที่พึ่งทางจิตใจอันดับต้น ๆ ของคนไทยเมื่อเผชิญเหตุการณ์เหนือธรรมชาติ

4. อนุภาคตัวละครในตำนาน

อนุภาคตัวละครในตำนานเป็นอนุภาคตัวละครอันมีที่มาจากตัวละครที่มีบทบาทในตำนานหรือเรื่องเล่าต่าง ๆ อันอยู่ในความเชื่อของชาวไทย ไม่ว่าจะเป็นที่มาจากเรื่องเล่าทางศาสนาพุทธและศาสนาพราหมณ์ หรือเรื่องเล่าพื้นบ้านดั้งเดิมของชาวไทย ปรากฏใน 2 ลักษณะ คือ อนุภาคเทพ และอนุภาคสัตว์วิเศษ ดังตัวอย่างในเรื่อง *คนเดินดิน...กับเส้นทางอีกสายหนึ่ง (ต่อ 2)* และเรื่อง *เรื่อง...ผีๆสาๆ (ต่อ)*

จากเรื่อง *คนเดินดิน...กับเส้นทางอีกสายหนึ่ง (ต่อ 2)* มีเหตุการณ์ที่ป่าคนหนึ่งให้ตัวละครผู้มีสัมผัสที่หกช่วยดูดวงชะตาให้ ตัวละครผู้มีสัมผัสที่หกมองเห็นวิญญาณเด็กติดตามป่าคนนั้นมาด้วยแต่ไม่สามารถสื่อสารด้วยได้ อนุภาคตัวละครเทพองค์หนึ่งจึงต้องเข้ามาช่วยปลอบให้วิญญาณเด็กสงบลงจนสามารถสื่อสารกันได้ ดังตัวอย่าง

‘เราจะช่วยเอง’ ท่านพูดกับผม

แป๊บเดียวในแทบจะทันที ผมก็รับรู้ได้ถึงกระแสวิ้ง ที่ต่างจาก ท่าน ของผม กระแส
นั้นดูใจดีและอบอุ่น กลิ่นหอมของดอกไม้อ่อน ๆ โขยมาเตะจมูก เสียงหัวเราะใส ๆ หวาน ๆ
นั้นบ่งบอกว่า คนที่มาเยือนเป็นผู้หญิง ท่าทางอ่อนช้อยสวยงาม สีมวลที่ขาวเนียนนั้นสวยงาม

มาก ๆ เมื่อร่างของแสงสว่างนั้นหันมาที่ผม ก็พบว่า เป็น องค์แม่ ที่ผมเคยได้พบในการฝึกสมาธิหลาย ๆ ครั้งนั่นเอง ท่านไม่ได้เป็นญาณที่มากเกี่ยวกับผม แต่บางครั้งมีแวมะมาหา มาสอนอะไรเล็ก ๆ น้อย ๆ บ้าง เพราะเหมือนจะเคยบอกว่า ถูกใจ ไม่ค่อยมีร่างไหนที่ทนรับการสอนจาก ท่าน ของผมได้นานนัก มักจะท้อซะก่อน แล้วองค์แม่นี้ก็เป็น ญาณของนำตุ๊กที่เป็นสะพานเชื่อมให้ผมได้ไปเจอกับปู่ตนเอง

‘ไม่ต้องกลัวนะหนูน้อย มาที่นี่มา’ แล้วท่านก็เริ่มเข้าไปลอบโยนเด็กน้อยนั้นให้อยู่ในความสงบ

เด็กน้อยอยู่ในอาการสงบแล้ว เริ่มยอมคุยกับผมสิ่งที่ได้รับคำตอบมานั้นเป็นไปตามคาดครับ เด็กคนนี้ถูกฆ่า ด้วยมือของแม่ตัวเอง ใช้ครับ เขาโดนทำแท้ง เขาหวาดกลัวมาก ๆ เพราะคนที่เขากำลังจะได้เรียกว่า แม่ นั้นกลับเป็นคนที่พรากอนาคตไปจากเขาโดยไม่ยั้ง

(คนเดินดิน...กับเส้นทางอีกสายหนึ่ง (ต่อ 2))

จะเห็นได้ว่า อนุภาคเทพทำหน้าที่เป็นตัวละครช่วยเหลือตัวละครมนุษย์ที่ประสบปัญหา ไม่ว่าจะเป็นตัวละครผู้มีสัมผัสที่หกที่สามารถสื่อสารได้โดยตรงหรือผู้ที่อธิษฐานด้วยจิตศรัทธา นอกจากนั้นยังมีการเล่าถึงเรื่องที่ตัวละครผู้มีสัมผัสที่หกได้รับการสั่งสอนจากตัวละครเทพซึ่งสอดคล้องกับตำนานโบราณอันว่าด้วยเรื่องที่เทพเป็นผู้สอนสังฆศาสตร์ต่าง ๆ ให้กับมนุษย์ อีกทั้งการที่ตัวละครเทพไม่ได้เข้ามาช่วยเหลือโดยตรงแต่มอบคำแนะนำเพื่อแก้ไขสถานการณ์ให้ดีขึ้นยังเป็นการทำให้ตัวละครผู้มีสัมผัสที่หกได้เติบโตขึ้นด้วยตนเอง ทั้งนี้ตัวละครเทพจะปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือหากตัวละครผู้มีสัมผัสที่หกเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเรื่องที่ไม่ใช่เรื่องของตน เหมือนเป็นการบอกกล่าวไม่ให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับกรรมของผู้อื่น การที่ลอยชาย นำตัวละครเทพในศาสนาพราหมณ์มาใช้ยังแสดงถึงความเชื่อพหุวัฒนธรรมและการพึ่งพาเทพเจ้าที่สืบทอดในสังคมไทย

ส่วนอนุภาคสัตว์พิเศษปรากฏในเรื่อง *เรื่อง...ผีๆสาๆ (ต่อ)* ซึ่งเกิดเหตุการณ์ที่ชาวบ้านถูกแฝงร่างแล้วพาหายเข้าไปในป่าจนเสียชีวิต เป็นเหตุให้กลุ่มของตัวละครผู้มีสัมผัสที่หกต้องตามเหยื่อรายล่าสุดเข้าไปในป่าเพื่อพยายามสื่อสารกับสิ่งที่ใช้ร่างของชายคนนั้นอยู่จนได้รู้ว่าสิ่งนั้นคือตัวละครเสือสมิงซึ่งเกิดจากการรวมตัวของวิญญาณแค้นของสัตว์มากมายที่เสียชีวิตเพราะถูกชาวบ้านเผาทำลายป่าโดยมีวิญญาณเสือเป็นตัวแทนแสดงออกความโกรธที่มีต่อมนุษย์ด้วยการทำร้ายชาวบ้านเช่นเดียวกับที่พวกตนถูกกระทำ

จะเห็นได้ว่า อนุภาคสัตว์พิเศษในเรื่องเล่าของขวัญของลอยชาย ปรากฏเป็นจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับอนุภาคเหนือธรรมชาติประเภทอื่น แต่ยังคงเพิ่มความหลากหลายให้กับอนุภาคตัวละครที่ปรากฏในเรื่องเล่าของขวัญของลอยชาย แม้อนุภาคตัวละครสัตว์พิเศษทั้งสองประเภทจะมีบทบาทต่างกันไปแต่ยังมีจุดร่วมคือการมีต้นทุนมาจากความเชื่อดั้งเดิมของชาวไทย กล่าวคือ ตัวละครพญานาคนั้นมักปรากฏในเรื่องเล่าทางพระพุทธศาสนาซึ่งเป็นศาสนาหลักของชาวไทยจึงนับเป็นการเล่าซ้ำความเชื่อที่อยู่ในสังคมไทย และตัวละครเสือสมิงมีความแปลกแตกต่างไปจากความเชื่อที่ว่าเสือสมิงเกิดจากเสือที่กินมนุษย์เข้าไปจำนวนมาก นับเป็นการดัดแปลงความเชื่อที่มีอยู่แต่เดิมเพื่อสร้างความสมเหตุสมผล รวมถึงเพิ่มความแปลกใหม่และน่าสนใจให้กับเรื่องเล่าของขวัญ

5. อนุภาควัตถุพิเศษ

อนุภาควัตถุพิเศษคืออนุภาควัตถุต่าง ๆ ที่มีอำนาจเหนือธรรมชาติไม่ว่าจะทั้งที่เกิดจากปลุกเสกด้วยพุทธคุณอย่างวัตถุมงคล หรือที่มีอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ในตัวเองตามความเชื่อของชาวไทยอย่างเครื่องรางของขลัง มักทำหน้าที่เป็นวัตถุป้องกันหรือปัดเป่าสิ่งชั่วร้ายอันเนื่องมาจากปรากฏการณ์ทางวิญญาณและไสยศาสตร์ ดังที่ปรากฏในตัวอย่างเรื่อง *ชายข้าว...ให้ใคร* และเรื่อง *คนจะตาย...ไม่ได้ตาย*

อนุภาควัตถุมงคลปรากฏในเรื่อง ขายข้าว...ให้ใคร เมื่อตัวละครพีตีและพีแป๊ะซึ่งเปิดร้านอาหารพบเหตุการณ์ผิดปกติเมื่อร้านอาหารของพวกเขาไม่มีลูกค้าเข้ามาใช้บริการ ซ้ำยังเหมือนถูกรบกวนโดยสิ่งที่ไม่เห็น ทั้งคู่จึงปรึกษากับตัวละครผู้มีสัมผัสที่หกจนเขาให้คำแนะนำว่าให้ลองใช้พระพุทธรูปวางหันหน้าออกไปทางหน้าร้าน เมื่อทำตามแล้วกิจการของทั้งคู่ก็กลับมาเป็นปกติ จึงเป็นการยืนยันว่าเหตุผิดปกติดังกล่าวเกิดจากฝีมือของสิ่งเร้นลับจริง ๆ อีกทั้งยังทำให้ตัวละครผู้มีสัมผัสที่หกได้รู้ว่าที่มาของความผิดปกตินั้นมาจากภายนอก ไม่ใช่สิ่งที่อยู่ภายในร้าน ดังตัวอย่าง

“เข้ามาข้างในก่อนสิ พีมีเรื่องจะพูดด้วย” พีตีชวนผมเข้าไปในบ้าน

และทันทีที่พีตีเปิดม่านเหล็กหน้าบ้าน ผมก็ตกใจจนต้องอุทานออกมาเพราะว่าที่หน้าประตูร้านด้านในนั้นมีพระพุทธรูปวางอยู่บนเก้าอี้พลาสติกเหมือนที่ผมบอกให้วางเอาไว้ ผมตกใจก็เป็นเพราะว่าไม่คิดว่าทั้งสองคนจะเอามาวางไว้ทุกคนหลังจากวันที่ผมบอก

“ตั้งแต่วันนี้น้องบอกพี่ก็ไม่ย้ายไปไหนเลย วางไว้อย่างนี้ทั้งกลางวันกลางคืน แต่วันนี้น้องไม่ได้มากิน ก็คิดแล้วว่าคงไม่รู้เรื่อง” พีแป๊ะพูดเสริมเมื่อเห็นผมกำลังจะตั้งคำถาม

“พอคืนนั้นพี่เอาพระพุทธรูปมาตั้งไว้ตามที่นั่งบอก วันรุ่งขึ้นพี่ก็ขายดีเลย คนกลับมาแน่นร้าน ต้องขอบคุณน้องนะ แต่พี่ว่าจะให้พี่วางตรงนี้ไปตลอดมันก็คงจะไม่ดีเท่าไร น้องมีวิธีอื่นไหม”

ผมเริ่มเข้าใจเรื่องราวขึ้นมาทีละนิด และการที่ทำแบบนี้แล้วมันได้ผลยิ่งทำให้แน่ใจเข้าไปอีกว่าการที่พวกพี่ตีขายของไม่ได้นั้นไม่ได้เกิดจากฝีมือของพี่ตีไม่ได้

(ขายข้าว...ให้ใคร)

จะเห็นได้ว่า อนุภาควัตถุมงคล เช่น พระพุทธรูปหรือพระเครื่อง เป็นวัตถุที่หาได้ง่ายในสังคมไทยและทำหน้าที่เป็นตัวแทนของพระพุทธเจ้าและพระสงฆ์ซึ่งเป็นที่เคารพนับถือของชาวไทย โดยที่ตามความเชื่อของคนไทยนั้นวิญญูณร้ายล้วนกลัวเกรงพระ ดังนั้นวัตถุมงคลที่เป็นตัวแทนของพระจึงถูกเชื่อว่ามีอำนาจพุทธคุณเช่นเดียวกัน ดังจะเห็นได้จากการที่ถูกนำมาใช้ต่อกรกับวิญญูณหรือคุณไสยในเรื่องเล่าสองขวัญของลอยชาย. และช่วยให้เหตุการณ์เปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น สะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อและความศรัทธาต่อพระพุทธศาสนาของชาวไทยอย่างที่ว่าหากเคารพและศรัทธาจะนำมาซึ่งสิ่งที่ดี อีกทั้งยังถือเป็นหนึ่งในที่พึ่งทางใจซึ่งคนไทยเชื่อว่ามีศักดิ์สิทธิ์อีกด้วย

และจากเรื่อง *คนจะตาย...ไม่ได้ตาย* อนุภาคเครื่องรางของขลังปรากฏในเหตุการณ์ที่วิญญูณยายของเพื่อนผู้มีสัมผัสที่หกปรากฏตัวเพื่อหลอกหลอนคนในบ้านซึ่งทั้งตัวละครผู้มีสัมผัสที่หก เพื่อน และลุงของเพื่อนต่างรู้สึกถึงความผิดปกติจึงพยายามหาทางคุยกับวิญญูณยาย ทว่าก็ถูกวิญญูณตนอื่นเข้ามาขัดขวางและทำร้ายเพื่อน จนลุงต้องใช้เชื้วเสื่อมาใช้ต่อกรกับวิญญูณร้ายทำให้วิญญูณก็ต้องยอมปล่อยมือ แสดงให้เห็นว่าเชื้วเสื่อมีอำนาจตามความเชื่อที่ไว้ป้องกันสิ่งลึกลับได้

จะเห็นได้ว่า อนุภาคเครื่องรางของขลังที่ปรากฏในเรื่องเล่าสองขวัญของลอยชาย.ส่วนใหญ่แล้วคือเชื้วเสื่อ ซึ่งสอดคล้องกับความเชื่อของคนไทยที่ว่าของขลังชนิดนี้มีอิทธิฤทธิ์ในการป้องกันภัยจากสิ่งลึกลับเหนือธรรมชาติ การที่ลอยชาย.นำเครื่องรางดังกล่าวเข้ามามีบทบาทในเหตุการณ์เผชิญหน้ากับวิญญูณและทำให้ตัวละครผู้ครอบครองรอดพ้นอันตรายนั้น เป็นการเล่าซ้ำและสืบทอดความเชื่อดังกล่าวสู่ผู้อ่าน อีกทั้งยังสะท้อนให้เห็นความเชื่อเรื่องเหนือธรรมชาติของคนไทยที่เชื่อว่าเครื่องรางของขลังมีอำนาจในตัวเองซึ่งอาจไม่ขึ้นตรงต่ออำนาจศักดิ์สิทธิ์ทางศาสนา ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความหลากหลายของความเชื่อและสิ่งที่คนไทยนับถือนอกเหนือจากความเชื่อทางศาสนา

6. อนุภาคการติดต่อกับสิ่งเหนือธรรมชาติ

อนุภาคการติดต่อกับสิ่งเหนือธรรมชาติเป็นอนุภาคเหตุการณ์หรือพฤติกรรมอันเป็นวิธีการติดต่อกับสิ่งเหนือธรรมชาติที่เกิดขึ้นเมื่อตัวละครในเรื่องเล่าของขวัญพยายามติดต่อหรือได้รับการติดต่อจากตัวละครเหนือธรรมชาติ ทั้งตัวละครวิญญาณและตัวละครเทพ ซึ่งทำให้อนุภาคในกลุ่มนี้แตกต่างจากอนุภาคที่เกี่ยวข้องกับวิญญาณเพียงอย่างเดียวตรงที่มีอนุภาคเทพเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย อนุภาคการติดต่อกับสิ่งเหนือธรรมชาติที่ปรากฏในเรื่องเล่าของขวัญของลอยชาย สามารถแบ่งออกเป็น การติดต่อผ่านจิต การติดต่อผ่านร่าง และการติดต่อผ่านอุปกรณ์ ดังปรากฏตัวอย่างการติดต่อผ่านร่างในเรื่อง *กลืนพิภูลในคืนวันพฤหัสบดี*

ในเรื่อง *กลืนพิภูลในคืนวันพฤหัสบดี* ได้เกิดเรื่องประหลาดอันเกี่ยวข้องกับวิญญาณในบ้านของพี่โต้งจนเขาต้องขอความช่วยเหลือจากตัวละครผู้มีสัมผัสที่หกให้ช่วยค้นหาสาเหตุเพื่อยุติเหตุการณ์ผิดปกติ จนตัวละครผู้มีสัมผัสที่หกได้พบกับวิญญาณหญิงสาวซึ่งบอกว่าต้องการสื่อสารกับลูกหลานผ่านร่างที่เป็นสายเลือดของเธอ โดยมีตัวละครพี่ตุ๊กตาก็ตอบรับเนื่องจากต้องการรู้เหตุผลของเรื่องราวจนทำให้รู้ที่มาของเรื่องที่เกิดขึ้นในบ้านและสามารถแก้ไขได้ต่อไป ดังตัวอย่าง

ผมกับพี่ตุ๊กตานั่งลงบนพื้น หันหน้าเข้าหากัน ผมเอามือเธอมาจับไว้ เพราะผมตั้งใจว่าจะให้ใครคนนั้นผ่านผมไปก่อน แล้วค่อยส่งต่อไปยังพี่ตุ๊กตา

“มาสิ มาคุยกัน แต่ห้ามทำร้ายใครเด็ดขาด”

คำอนุญาตนั้นคล้ายเสียงเรียก ผมรู้สึกได้ถึงกระแสอันเย็นเยียบของคนไร้ชีวิตแต่ช่างเบาบางเสียเหลือเกิน ยิ่งได้สัมผัสกับเธออย่างนี้จึงรู้ว่าเธอใกล้จะหมดแรงลงเต็มทีแล้ว

“เธอเป็นใคร?” ผมถาม เมื่อรู้สึกวาทอนนั้นคนตรงหน้าไม่ใช่พี่ตุ๊กตาอีกแล้ว

“ฉันคือคนแก่ของบ้านนี้” พี่ตุ๊กตาตอบทั้งที่ยังหลับตาอยู่ เสียงของเธอไม่ได้เปลี่ยนไปมาก แต่สิ่งที่เปลี่ยนไปคือลักษณะการพูด และบรรยากาศรอบ ๆ ตัวที่ผมสัมผัสได้

(กลืนพิภูลในคืนวันพฤหัสบดี, 214-215)

จะเห็นได้ว่า อนุภาคการติดต่อกับสิ่งเหนือธรรมชาติมีได้หลายวิธีการไม่ว่าจะเป็นการติดต่อผ่านจิตซึ่งเป็นการส่งสารผ่านการรับรู้ด้วยจิตโดยไม่ต้องผ่านประสาทสัมผัสภายนอก การติดต่อผ่านร่างซึ่งต้องอาศัยกายเนื้อให้ตัวละครเหนือธรรมชาติเข้ามาแฝงเพื่อสื่อสารกับตัวละครคนเป็น และการติดต่อผ่านอุปกรณ์เพื่อให้ได้คำตอบเป็นข้อความหรือสัญลักษณ์ โดยวิธีการที่หลากหลายเหล่านี้จะถูกใช้อย่างเหมาะสมกับโอกาส สถานการณ์และเงื่อนไขในเรื่องเล่านั้น ๆ การที่ลอยชายนำอนุภาคการติดต่อกับสิ่งเหนือธรรมชาติมาใช้ในเรื่องเล่าของขวัญยังสะท้อนให้เห็นความเชื่อที่ว่าสิ่งเหนือธรรมชาติไม่ใช่สิ่งที่อยู่ไกลตัว เนื่องจากมีวิธีการติดต่อที่หลากหลายซึ่งเชื่อว่าจะสามารถสื่อสารกับสิ่งเหนือธรรมชาติเหล่านั้นได้

อภิปรายผลการวิจัย

จากที่กล่าวมาข้างต้น เรื่องเล่าของขวัญของลอยชาย ปรากฏอนุภาคเหนือธรรมชาติซึ่งสามารถจำแนกออกได้เป็น 6 กลุ่มใหญ่ ๆ โดยจัดเรียงตามความถี่ที่พบได้ว่าอนุภาคเกี่ยวกับวิญญาณพบมากที่สุดพบทั้งหมดใน 92 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 25.34 ของอนุภาคที่พบทั้งหมด รองลงมาคืออนุภาคผู้มีสัมผัสพิเศษพบทั้งหมดใน 87 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 23.97 ตามมาด้วยอนุภาคการติดต่อกับสิ่งเหนือธรรมชาติที่พบทั้งหมดใน 75 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 20.66 และอนุภาคไสยศาสตร์ที่พบทั้งหมดใน 52 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 14.33 ถัดไปเป็นอนุภาควัตถุพิเศษที่พบทั้งหมดใน 31 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 8.54 และที่พบน้อยที่สุดคืออนุภาคตัวละครในตำนานที่พบทั้งหมดใน 26 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 7.16

อนุภาคเหนือธรรมชาติที่พบมากที่สุดหรืออนุภาคเกี่ยวกับวิญญาณนั้นช่วยเน้นย้ำว่าความสยองขวัญในเรื่องเล่าของขวัญของลอยชายนั้นส่วนใหญ่เกิดจากการปรากฏตัวของวิญญาณซึ่งมีรายละเอียดแตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นการปรากฏตัวเพื่อหลอกหลอน ทำร้าย หรือไม่ได้มีเจตนาร้ายโดยสิ้นเชิงก็ตาม อนุภาคถัดมาที่พบคือ

อนุภาคผู้มีสัมผัสพิเศษและอนุภาคการติดต่อกับสิ่งเหนือธรรมชาติซึ่งพบไล่เลี่ยกันนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างน่าสนใจ กล่าวคือ เมื่อมีตัวละครผู้มีสัมผัสพิเศษในเรื่องเล่าสยองขวัญย่อมสามารถติดต่อกับสิ่งเหนือธรรมชาติอันรวมไปถึงตัวละครวิญญาณในแต่ละเรื่องเล่าได้ ซึ่งในหลายกรณีนำไปสู่การเจรจาและคลี่คลายปมปัญหาในเรื่องราวและเป็นการทำให้ผู้อ่านได้รับรู้มุมมองของวิญญาณไม่ใช่เพียงแค่ในมุมมองของคนเป็น ส่วนอนุภาคไสยศาสตร์ที่พบเป็นลำดับถัดไปนั้นแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของของไสยศาสตร์และวิญญาณในเรื่องเล่าสยองขวัญของลอยชาย. ดังที่ในเรื่องเล่าที่พบการใช้ไสยศาสตร์นั้นจะมาพร้อมกับตัวละครวิญญาณด้วยเสมอเนื่องจากไสยศาสตร์เป็นศาสตร์ที่ใช้ดวงวิญญาณเป็นเครื่องมือ ดังนั้นเมื่อรวมเข้ากับเรื่องเล่าเกี่ยวกับวิญญาณโดยทั่วไปแล้วจึงเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้อนุภาคเกี่ยวกับวิญญาณพบมากกว่าอนุภาคเกี่ยวกับไสยศาสตร์ ต่อมาคืออนุภาควัตถุวิเศษซึ่งแสดงให้เห็นความพยายามป้องกันหรือแก้ไขเหตุการณ์ผิดปกติเหนือธรรมชาติด้วยวัตถุที่ชาวไทยเชื่อว่ามีอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ อันมีได้ทั้งที่เกิดจากความศักดิ์สิทธิ์ทางศาสนาและอำนาจลึกลับในตัววัตถุ เมื่อรวมเข้ากับอนุภาคตัวละครในตำนานซึ่งพบน้อยที่สุดอันประกอบไปด้วยตัวละครจากความเชื่อทางศาสนาและความเชื่อดั้งเดิมของคนไทย จึงแสดงให้เห็นถึงความเป็นพหุวัฒนธรรมของชาวไทยที่ได้รับอิทธิพลความเชื่อจากหลากหลายแหล่งอีกด้วย และเป็นการทำให้เห็นว่าลอยชาย.นำเอาวัตถุดิบต่าง ๆ ที่อยู่ในความเชื่อของชาวไทยมาสร้างความแปลก แตกต่าง และน่าสนใจให้เรื่องราวลอยขวัญแต่ละเรื่องได้อย่างไม่ซ้ำซากจำเจ ดังที่จะได้กล่าวถึงต่อไป

ผู้วิจัยเห็นถึงลักษณะร่วมอย่างหนึ่งของเรื่องเล่าสยองขวัญของลอยชาย.ที่ไม่ได้มีการกำหนดแก่นเรื่องตามแก่นเรื่องหลักของหนังสือไว้ว่ามักเป็นเรื่องของเหล่าผู้ที่ได้พบกับวิญญาณหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับคุณไสยมนต์ดำ ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนหรือผู้ที่มีส่วนร่วมในการใช้ไสยศาสตร์ก็ตาม โดยมีตัวละครผู้มีสัมผัสที่หกเป็นผู้นำเรื่องหลักจึงทำให้การถ่ายทอดมุมมองของวิญญาณในเรื่องเล่าสยองขวัญเหล่านั้นด้วย นอกเหนือไปจากวิญญาณร้ายในบางเรื่องแล้ว ลอยชาย.ยังได้สร้างตัวละครวิญญาณที่มีความน่าสนใจ น่าเวทนา มาทำหน้าที่เป็นดวงวิญญาณที่ยังติดบ่วง ยังต้องชดใช้กรรม ยังถูกรบกวนงำโดยไสยศาสตร์ หรือมีเหตุปัจจัยต่าง ๆ ให้ตกค้างอยู่บนโลกอย่างไม่สมควรจะเป็น ในส่วนนี้เองที่เป็นอนุภาคอันน่าสนใจประการหนึ่ง ตามที่ผู้วิจัยได้กล่าวไปแล้วว่าอนุภาคเกี่ยวกับวิญญาณเป็นอนุภาคหลักที่ลอยชาย.ใช้สร้างความน่าหวาดกลัวให้กับเรื่องเล่าสยองขวัญ ทว่าในขณะที่เดียวกันแง่มุมที่ถูกเพิ่มเข้ามาแล้วยังสอดคล้องกับ นลิน ลินธประภา (2560) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่าอนุภาคผีแสดงให้เห็นว่าจำนวนมากมายไม่ได้มีเจตนาร้าย แต่เป็นดวงวิญญาณที่ต้องการความช่วยเหลือ เพื่อให้หลุดพ้นจากสถานที่ที่ตนเองสิงสู่หรือยึดติดอยู่ได้

ในส่วนต่อมาคือการที่อนุภาคตัวละครผู้มีสัมผัสที่หกมีความรู้เกี่ยวกับสิ่งเหนือธรรมชาติทำให้สามารถถ่ายทอดให้ผู้อ่านรู้ได้ว่าข้อมูลเกี่ยวกับคุณไสยมนต์ดำต่าง ๆ อาทิ ชื่อเรียก คุณสมบัติ หรือผลลัพธ์ พร้อมกันนั้นในเรื่องเล่าของลอยชาย.ยังเสนอภาพผู้ได้รับความเดือดร้อนจากไสยศาสตร์ที่ตนเองเข้าไปเกี่ยวข้องกับตนเองดังที่เคยได้กล่าวไป ตัวละครผู้มีสัมผัสที่หกในฐานะผู้เล่าเองก็มักย้ำเตือนในเรื่องเล่าเสมอว่าไสยศาสตร์มนต์ดำเป็นสิ่งที่ไม่ควรเข้าไปข้องเกี่ยว ในขณะที่เดียวกันในบางเรื่องเล่ายังมีเหตุการณ์ที่ไสยศาสตร์ถูกใช้เพื่อช่วยเหลือตัวละครที่กำลังเดือดร้อนอยู่ด้วย ลักษณะของอนุภาคที่เกี่ยวข้องกับไสยศาสตร์นี้จึงสอดคล้องกับ วนิดา ขำเขียว (2550) ที่ได้กล่าวว่า ไสยศาสตร์เป็นความเชื่อที่มีทั้งคุณและโทษที่เปรียบเหมือนกับมีด ที่ผู้ใช้จะต้องระมัดระวังในการใช้เพราะถ้าขาดปัญญาและขาดคุณธรรมประจักษ์ ก็อาจจะถูกใช้ไปในทางทำลายมากกว่าสร้างสรรค์

และสุดท้าย อนุภาคตัวละครผู้มีสัมผัสที่หกยังเป็นอนุภาคที่โดดเด่นขึ้นมาจากการทำหน้าที่เป็นผู้เล่าเรื่องสยองขวัญส่วนใหญ่ ถึงอย่างนั้นตัวละครผู้มีสัมผัสที่หกเองก็ได้รับผลเสียจากความสามารถของตนหรืออนุภาคเหนือธรรมชาติอื่น ๆ ใกล้เคียงกับ โยธิน ช่างฉลาด และอุมารินทร์ ตูลารักษ์ (2565) ที่ได้ศึกษาเรื่องอนุภาคเหนือธรรมชาติในรายการช่องส่องผีที่น่าเสนอผ่านเว็บไซต์ยูทูบ พ.ศ. 2562-2563 และพบว่าอนุภาคเหนือธรรมชาติในรายการช่องส่องผี มีความเชื่อมโยงกับความเชื่อเรื่องเหนือธรรมชาติของสังคมไทยร่วมสมัย โดยแสดงให้เห็นความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งลึกลับที่มีพลังอำนาจ สามารถให้คุณหรือให้โทษได้

อนุภาคเหนือธรรมชาติในเรื่องเล่าสยองขวัญของลอยชาย.จึงถูกนำเสนอในลักษณะที่ไม่ได้ชี้ชัดว่าอนุภาคเหล่านั้นมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ แต่จะเป็นการเล่าถึงทุกแง่มุมที่ตัวละครผู้เล่าได้ประสบเพื่อให้ผู้อ่านได้สัมผัสทุกมุมมองก่อนชี้แนะแนวคิดบางประการ เช่น วิญญาณไม่ได้มีเพียงมุมที่น่าหวาดกลัว

ไสยศาสตร์แม้จะให้ผลลัพธ์อย่างง่ายดายแต่ก็เป็นสิ่งอันตรายด้วยเช่นกัน และสิ่งเหนือธรรมชาติไม่ได้นำมาเพียงคุณอย่างเดียว โดยไม่ได้ปฏิเสธคุณสมบัติประการอื่นด้วยเช่นกัน

การที่ลอยชายนานุภาคเหนือธรรมชาติซึ่งเป็นสิ่งที่อยู่ในความเชื่อของชาวไทยอยู่แล้วมาใช้ในเรื่องเล่าสยองขวัญ สัมพันธ์กับ อธิชา เจริญสุข (2562) ที่ได้กล่าวว่าสังคมไทยมีความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งเหนือธรรมชาติ แม้เทคโนโลยีจะพัฒนามากเพียงใด ความเชื่อเหล่านี้ก็ยังปรากฏอยู่ เช่น ภาพยนตร์ผีไทยที่ได้รับความนิยมและถูกผลิตขึ้นอย่างหลากหลาย โดยสร้างภาพจำเกี่ยวกับตัวผี ให้มีลักษณะจำเพาะด้วยเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับสิ่งเหนือธรรมชาติ ที่มาจากตำนานหรือเรื่องเล่าที่มีอยู่ในสังคม โดยลอยชายได้มีการความเชื่อเหล่านั้นนำมาขยายมุมมองและตีความใหม่กับบางอนุภาค ทำให้อนุภาคเหนือธรรมชาติจากความเชื่อดั้งเดิมได้รับพื้นที่ในการนำมาเล่าซ้ำอีกครั้งอันเป็นเหมือนการสืบทอดให้กับผู้อ่านเพื่อให้ความเชื่อจากอดีตยังคงอยู่ในสังคมปัจจุบัน อีกทั้งยังมีความหลากหลายขึ้นอย่างน่าสนใจและกลายมาเป็นลักษณะเด่นให้กับเรื่องเล่าสยองขวัญของลอยชาย. จนสามารถดึงดูดผู้อ่านอันเป็นกลุ่มคนรุ่นใหม่ให้สนใจอ่านเรื่องเล่าสยองขวัญซึ่งเปลี่ยนรูปแบบการนำเสนอไปจากเดิมตามยุคสมัยที่เปลี่ยนไปได้แม้จะใช้ต้นทุนจากความเชื่อดั้งเดิมก็ตาม

อนุภาคเหนือธรรมชาติต่าง ๆ ที่ปรากฏในเรื่องเล่าสยองขวัญของลอยชาย. ไม่เพียงแต่จะสร้างความน่าสนใจควบคู่ไปกับความสยองขวัญแล้ว ยังสะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อบางอย่างของชาวไทยผ่านเรื่องเล่าสยองขวัญเหล่านั้น เช่น ความเชื่อเรื่องบุญและบาป ความเชื่อเรื่องเวรกรรม ความเชื่อเรื่องภพชาติ เป็นต้น ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นความเชื่ออันตกทอดมาจากอดีตถึงปัจจุบัน สอดคล้องกับ ชลธิชา หอมฟุ้ง (2563) ที่ได้กล่าวไว้ว่า อนุภาคมีบทบาทสำคัญในการสร้างความสนุกสนานให้แก่กลุ่มชน และเป็นสะพานส่งผ่านวัฒนธรรมจากรุ่นสู่รุ่น ดังจะเห็นได้จากการที่อนุภาคเหนือธรรมชาติมีส่วนสร้างความสนุกสนานให้กับเรื่องราวไปพร้อมกับที่ส่งต่อความเชื่ออันอยู่ในสังคมไทยแต่เดิมให้กับผู้อ่านซึ่งเป็นคนรุ่นใหม่ เป็นการส่งผ่านวัฒนธรรมความเชื่อเหล่านั้นไม่ให้สูญหายไปตามการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย อีกทั้งการนำอนุภาคเหนือธรรมชาติอันเป็นความเชื่อของคนสมัยเก่ามาสร้างสรรค์เป็นเรื่องเล่าสยองขวัญสมัยใหม่อันไม่ได้เป็นเพียงการเล่าแบบขบขันแต่เปลี่ยนรูปแบบไปเป็นเรื่องเล่าบนสื่อออนไลน์แล้ว ผู้อ่านในยุคใหม่ยังคงให้ความสนใจกับเรื่องราวเหล่านั้นเช่นเดียวกับสื่อสร้างสรรค์สมัยใหม่ เป็นการแสดงให้เห็นว่าแม้จะเปลี่ยนรูปแบบการนำเสนอไปเรื่องเล่าสยองขวัญก็ยังคงอยู่ในความสนใจของผู้คนยุคปัจจุบัน ไม่ได้เสื่อมความนิยมไปตามกาลเวลา

นอกจากนั้นแล้วยังเห็นได้อีกว่าอนุภาคเหนือธรรมชาติถูกลอยชาย. นำมาใช้เพื่อเป็นเครื่องมือถ่ายทอดแนวคิดที่ต้องการจะสื่อสารไปยังผู้อ่าน อย่างเช่นการปรากฏอนุภาควิญญาณคนชราที่จดจำได้เพียงการทานอาหาร ซึ่งถูกทิ้งไว้จนเสียซึ่งเป็นผลมาจากการดูแลในวาระสุดท้ายอย่างปล่อยปละของญาติ เป็นการทำให้ผู้อ่านได้อ่านแล้วย้อนคิดเพื่อไม่ให้ละเลยผู้สูงอายุในครอบครัว การปรากฏของอนุภาคเจ้าป่าเจ้าเขากับอนุภาคเสือสมิง เป็นการส่งต่อแนวคิดที่ว่ายังคงมีผู้ปกป้อง และป่านั้นสามารถให้คุณได้หากมนุษย์รู้จักการรักษาและใช้ประโยชน์อย่างถูกวิธี และสามารถให้โทษได้หากมนุษย์กอบโกยผลประโยชน์และทำลายป่าอย่างเกินพอดี เพื่อให้ผู้อ่านเห็นถึงความสำคัญของป่าและธรรมชาติ และการปรากฏของอนุภาคตัวละครที่ต้องประสบเหตุทุกข์เชิงจากกรรมที่ตนได้ก่อและไสยศาสตร์ที่ตนเข้าไปข้องเกี่ยว เป็นการย้ำเตือนแนวคิดเรื่องกรรมว่ากรรมคือการกระทำที่เมื่อทำลงไปแล้วก็ต้องชดใช้ ซึ่งมักจะปรากฏการแสดงความคิดเห็นจากผู้อ่านว่าเรื่องเล่าสยองขวัญของลอยชาย. ทำให้ผู้อ่านรู้สึกเกรงกลัวการสร้างกรรมหรือการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับไสยศาสตร์ต่าง และยังเป็นแรงกระตุ้นให้สร้างกรรมดีเพื่อไม่ให้มีบทสรุปดังที่ตัวละครในเรื่องเล่าสยองขวัญได้พบ

อนุภาคเหนือธรรมชาติที่ปรากฏในเรื่องเล่าสยองขวัญของลอยชาย. จึงมีบทบาทและความสำคัญต่อการดำเนินเรื่อง สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นพหุวัฒนธรรมด้านความเชื่อผ่านเรื่องเล่า รวมถึงยังแสดงให้เห็นว่าเรื่องเล่าสยองขวัญไม่ใช่เพียงสื่อเพื่อสร้างความบันเทิงจากความหวาดกลัวเท่านั้น แต่ยังสามารถทำหน้าที่เป็นสื่อส่งต่อแนวคิดระหว่างผู้เขียนไปยังผู้อ่านได้อีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาเรื่องเล่าสยองขวัญของลอยชาย. รูปแบบอื่น เช่น รูปแบบสื่อเสียง
2. ควรมีการศึกษาอนุภาคในเรื่องเล่าสยองขวัญตามเพจเฟซบุ๊กต่าง ๆ ที่น่าสนใจ

บรรณานุกรม

- คมกฤษ อยู่เต็กเค่ง. (2560). *การตะ-สยาม? ผี พราหมณ์ พุทธ?*. มติชน.
- ชฎารัตน์ สุนทรธรรม และคณะ. (2563). Hii So-Cial ไฮโซ...เฮียล: เรื่องเล่าในรูปแบบกวีนิพนธ์. *วารสารมหาวิทยาลัยพายัพ*, 30(2), 15-30. <https://doi.org/10.14456/pyuj.2020.15>
- ชลธิชา หอมฟุ้ง. (2563). การวิเคราะห์อนุภาคในนิทานพื้นบ้านรัฐ“เกรละ”ประเทศอินเดีย: ภาพสะท้อนความเชื่อและวิถีชีวิต. *มนุษยศาสตร์สาร*, 21(1), 9-33. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/JHUMANS/article/view/235117>
- ธันท์ อนุรักษ. (2555). *มนทัศน์และการสร้างความกลัวในสื่อบันเทิงคดีสยองขวัญไทย* [วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. ThaiLIS. https://tdc.thailis.or.th/tdc/browse.php?option=show&browse_type=title&titleid=423097
- นลิน สีนุประภา. (2560). *เรื่องผีในสังคมไทยร่วมสมัย: บทบาทและการผสมผสานทางวัฒนธรรม* [ปริญญานิพนธ์อักษรศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. ศูนย์คดีชนวิทยา คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. <https://www.arts.chula.ac.th/folklore/wp-content/uploads/2020/06/ปริญญานิพนธ์-เรื่องผีร่วมสมัยในสังคมไทย-บทบาทและการผสมผสานทางวัฒนธรรม-ฉบับสมบูรณ์.pdf>
- ประคอง นิมนานเหมินท์. (2543). *นิทานพื้นบ้านศึกษา*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โยธิน ช่างฉลาด และอุมารินทร์ ตูลารักษ์. (2565). อนุภาคเหนือธรรมชาติในรายการช่องส่องผีที่น่าสนใจผ่านเว็บไซต์ยูทูบ พ.ศ. 2562-2563. *วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ*, 7(12), 971-981. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/JSBA/article/view/263083/178146>
- ลอยชาย. (2558). *คนเดินดิน...กับเส้นทางอีกสายหนึ่ง (ต่อ 2)*. พันทิป. <https://pantip.com/topic/33180640>
- ลอยชาย. (2560). *ตัวรัก...และอาฆาต (เรื่องผี20+)*. พันทิป. <https://pantip.com/topic/36229493>
- ลอยชาย. (2561). *รอยต่อ...เบญจเพส*. พันทิป. <https://pantip.com/topic/37807147>
- ลอยชาย. (2563). *ชายข้าว...ให้ใคร*. พันทิป. <https://pantip.com/topic/39588625>
- ลอยชาย. (2564). กลิ่นดอกพิกุลในคืนวันพฤหัสบดี. ใน อังคณา จิตรกรวงศ์สกุล (บ.ก.), *เรื่องเล่าหลังควนธูป 3* (น. 188-219). กู๊ด คอนเทนส์.
- วนิดา ขำเขียว. (2550). ไสยศาสตร์เป็นที่พึ่งของคนในสังคมไทยจริงหรือ. *มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์*, 29(1), 21-32. <https://ejournals.swu.ac.th/index.php/hm/article/view/603/602>
- วิสิฐ อรุณรัตนานนท์. (2552). *การวิเคราะห์แนวทางการนำเสนอภาพยนตร์แนวสยองขวัญ* [การค้นคว้าแบบอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่]. Chiang Mai University Digital Collections. <https://cmudc.library.cmu.ac.th/frontend/Info/item/dc:111197>
- ศิราพร ณ ถลาง. (2552). *ทฤษฎีคดีชนวิทยา: วิวัฒนาการในการวิเคราะห์ตำนาน-นิทาน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรณิชา เจริญสุข. (2562). ความสัมพันธ์ของคนกับผีในภาพยนตร์ผีไทย กรณีศึกษาภาพยนตร์ตระกูลปอบ [รายงานการศึกษาเฉพาะบุคคล ศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร]. Silpakorn University

Repository. [https://sure.su.ac.th/xmlui/bitstream/handle/123456789/15282/
BA_Onnicha_Charoensuk.pdf?sequence=1&isAllowed=y](https://sure.su.ac.th/xmlui/bitstream/handle/123456789/15282/BA_Onnicha_Charoensuk.pdf?sequence=1&isAllowed=y)